

Horn: Jeg takker den højtærede landbrugsminister for det her fremsatte lovforslag. Der kunne måske nok være nogen ængstelse forbundet med at fortsætte med udvidelsen af frugtplantager og havebrug; måske vi er nået til, hvad der er mulighed for afsætning for. Alligevel synes man jo at have mod til at gå i gang dermed ude omkring på Danmarks jord, og det er derfor glædeligt, at man ved denne lovgivning fortsat giver mulighed for udvikling på dette område. Ændringerne tager nærmest sigte på praktiske ting og foreslås på grund af de forandringer, der er sket i statshusmandsloven, og forandringerne i ydelsernes størrelse har til hensigt at tilpasse disse til det behov, der synes at være tilstede. På mit partis vegne skal jeg tilsige lovforslaget en velvillig og hurtig behandling i dette høje ting.

Heick: Det lovforslag, vi behandler, omhandler to forskellige forhold, som jeg ikke umiddelbart kan se har noget med hinanden at gøre. Det første vedrører oprettelse af frugtplantager og havebrug for jordbrugere, som har mindre end 5 ha middelgod jord, og det andet angår tilskud til arbejdsløse til oprettelse af have-lodskolonier, men nu er de engang kommet i samme lov. Jeg finder, det er en god gerning at være behjælpelig med at skabe mulighed for, at de, der er ramt af arbejdsløshed, kan få havelodder til at arbejde med i den tid, de har dertil, idet det friluftsliv, et sådant arbejde fører med sig, nu engang hører med til livsgoderne, og hvis det bliver lagt rigtigt til rette, kan en sådan havelod også give et godt supplement til forbruget i husholdningen.

Det er rigtigt, at det totalbeløb, der stilles til rådighed, er mindre end det, der var stillet til rådighed efter den foregående lov, men satserne er jo sat op, og skulle der alligevel vise sig at blive brug for større midler end forudset, vil det måske blive nødvendigt med en efterbevilling. Jeg vil blot sige, at det måske er noget betænkeligt at ændre satserne netop nu. Det kan give anledning til et øget forbrug af statsmidler, og kravene til statshjælp bliver jo efterhånden større og større. Vi tager et lille nap så på det ene og så på det andet område, og det gælder vel her som andre steder, at der må være en kant, og denne kant kommer vi nærmere og nærmere henimod for hvert nøk, vi tager.

Jeg vil ikke insistere på, at afsnittet om havelodskolonier skal flyttes, men når der

bliver lejlighed til at behandle tilsvarende love f. eks. under arbejdsministeriet og socialministeriet, mener jeg, det bliver rigtigst at lægge dette afsnit ind derunder. Det vil meget let kunne lade sig gøre ved et par linier i den eventuelle lov. Det ser vi jo her, idet den højtærede landbrugsminister i § 12 forslår ophævelse af et afsnit i selve den store jordlov. Den store jordlov var jo en lov, som fremragende medlemmer af dette høje ting sad og arbejdede med i månedsvis, og det lykkedes dem endelig møjsommeligt at nå til et resultat. Jeg regner altså ikke med, at den højtærede minister mener, at vi begår helligbrøde ved at pille ved det ophøjede værk.

Bestemmelserne om lån til anlæggelse af frugtplantager og om lån til omlægning af ejendomme til havebrug hilser jeg med tilfredshed. Der er adskillige af de såkaldte indeklemt husmænd, der har ordnet deres private jordproblem ved at gå over til en sådan intensiv drift af jorden, og der er grund til at støtte dem, der ser en udvej til at komme igennem på den måde. Forslaget om en øget bevilling til formålet er motiveret med, at man forventer, at der vil blive større efterspørgsel efter støtte i henhold til denne lov i fremtiden. Det er muligt, der vil blive det, nu da loven udvides og forbedres, men man må være klar over, at tiden står i husdyrbrugets tegn, og manden med grisesøerne og nogle få stykker højtstående køer klarer sig i dag bedre end manden med kål og gulerødder. Ikke desto mindre mener jeg, det er rigtigt, at man giver tilbudet; vi skal blot ikke regne med, at der bliver et sådant run på midlerne nu, som der ville være blevet, hvis loven var kommet i sin nuværende skikkelse for 4—5 år siden.

Efter § 4 kan der ydes lån til bygning af opbevaringsrum m. m. i bestående frugtplantager. Her er ikke sat nogen begrænsning for, hvor store eller hvor små de plantager skal være, der kan komme i betragtning, og det er måske også fornuftigt, at dette spørgsmål overlades til husmandskommissionens skøn. Derimod er jeg ikke så sikker på, at det er helt rigtigt at udelukke de plantager, der er oprettet efter denne lovgivning, fra lån efter § 4. Der kan nemlig meget vel foreligge det forhold, at en mand, som har været beskeden i førstningen og kun taget et lån til tilplantningen, efterhånden som plantningen vokser op, får brug for et opbevaringsrum, og så vil det faktisk være inkonsekvent, at der er åbnet mulighed for, at andre, som har plantet deres frugtplantage under andre betin-